

mistanud, siis käskis ta teist wisi lojuksid tappa, et ei sanud lihha werrega söödud; agga mis tehtud, olli tehtud, Sauli rummala käsko läbbi sündis se, et rahwas sattusid sedda teggema, mis ei kõlband Jummalale ees.

Kuningas sai ka pea sedda tunda; sest kui ta piddi weel katsuma Wilistide peäl käia, ja sepärrast rahwa käest nou küsiss; siis andsid nemmad kunningale sedda wastust, et ta sedda agga piddi teggema, mis ta iese pidit heaks arwama. Preester agga andis sedda nou, et kuningas enne piddi Jehowa käest küsima, kas se assi saaks korda. Kõl siis sai küsitud, agga sedda wastust ei sanud mitte, et Saul piddi iärrele ja ümbermõtlemale, mis rummalaste ümbersest p'ast ta tänneni ilma Jehowa nou ta ommad asjad aianud. Et agga temma ei tahtnud witte se asja pärrast süal.

süalluseks sada, siis hakkas ta süüd otsima teiste kühlest, ja et ta sedda süüd piddi sama teata, siis wõttis ta liisko läbbi katsuda, kes se kurjateggia piddi ollema, et Jehowa ei tahtnud Urimi ja Tuñimi läbbi wastust anda ühtegi. Rahhe arro peäl sai siis se liisko assi katsud; kuningas isse omma poiaga ollid ühhel polel, teisel polel agga olli keif se rahwas, mis söas süñ ollid. Liiskoga sai siis katserud, ja se näitis ülles, et kuningas isse omma poiaga piddid need süallused ollema. Et Saul ei tahtnud sedda süüd mitte ennese peäle wõtta, siis sai sesamma liisko läbbi jälle katsutud, kumb neist mõllemist piddi ommeti se diige kurjateggia ollema; liisko läbbi näideti ülles, et Jonatan se olli. Sai siis se assi weel ennam iikka ülleswoetud ja iärrele kulatud, siis tuli ni paljo wälja sest asjast, et Jonatan olli pissut met

);(2 sõnud